

DE MIRABRUG

Goed, je rijdt van de ene oever naar de andere – daar dient een brug immers voor. Niets speciaals, denk je. Een brug zoals er duizenden bestaan. Maar da's niet helemaal waar.

Deze brug is méér dan een brug. Deze brug is een straf verhaal. De Mirabrug heette oorspronkelijk niet eens Mirabrug, maar Driedelige Metalen Vakwerkbrug met Draaibaar Middendeel (ook wel: Hammebrug). Toegegeven, dan bekt Mirabrug een pak beter. Maar hoe kómt die brug nu precies aan haar naam?

Leve de seksuele bevrijding!

Wel, de schuldige daarvan is Willeke Van Amelrooy. En Jan Decler. En ook wel Hugo Claus, Fons Rademakers en Stijn Streuvels. Die flansten in 1971 de iconische langspeelfilm “Mira of de teleurgang van de Waterhoek” in elkaar. Een prent die de lage landen danig op hun kop zette.

Het conservatieve keurslijf werd vakkundig gebombardeerd met pikante naaktsènes – en zelfs een toef schaamhaar van de hoofdrolspeelster. Moord en brand, riep de goegemeente. Eindelijk bevrijd, riep de jeugd. Het luidde het begin in van een nieuw hoofdstuk in de cinema en in de samenleving als geheel. Vanaf toen kon er heel wat. En de tegenwind die over onze contreien raasde, stierf na verloop van tijd helemaal uit.

De conceptie en geboorte van een brug

Even terugspoelen: hoe komt die brug daar eigenlijk, in the first place? Wel, ze werd gebouwd op het einde van de 19de eeuw en heeft heel wat doorstaan in haar lange geschiedenis.

Zo werd het middelste deel van de brug in de Eerste Wereldoorlog vakkundig de lucht ingeblazen door de lokale bevolking. Die zagen de Duitsers gestaag optrekken in hun richting en dynamiteerden de boel liever dan de bezetter vrije doorgang te geven. Resultaat: een kapotte brug en Duits oorlogsmaterieel dat lange vertraging opliep richting z'n eindbestemming. Die Duitse soldaten wisten echter van aanpakken en trokken in geen tijd een nieuw metalen middengedeelte op – de initialen van de Duitse keizer stonden zelfs in de pijlers geprent.

Nog een bommetje

Na de oorlog werd de brug opnieuw in gebruik genomen. Er reden elke dag honderden wagens over van de ene kant van de Durme naar de andere. Tot er in 1971 dus een nieuw bommetje insloeg, maar dit keer in cinematografische vorm.

De prominente plek die de brug kreeg in de film “Mira of de teleurgang van de Waterhoek”, leidde tot haar finale doopsel. De Mirabrug werd geboren. En is sindsdien onlosmakelijk verbonden met de iconische langspeelfilm die België en Nederland de nodige pedigree gaf in de internationale filmwereld.

Een grondige facelift

In 2002 was het welletjes geweest. Ook al werden auto's sinds de jaren '70 geweerd van de brug, toch vertoonde ze diepe sporen van ouderdom en verval. Daarom werd ze van boven tot onder gerenoveerd, waarna Jan Decler en Willeke Van Amelrooy ze in 2003 opnieuw mochten inhuldigen.

Sindsdien is de Mirabrug een begrip in de streek – en, verrassend: ook ver daarbuiten. Als je er niet noodzakelijk een hele omweg voor wilt maken, kan je lus 1 van de Sombeke-Oude Durme wandelroute eens uitproberen. Die 10 kilometer lange tocht vertrekt aan de Mirabrug en leidt je naar een natuurgebied met uitzicht op natuur, Schelde en Durme.